

PRESSEMEDDELELSE NR. 53/23

Luxembourg den 29. marts 2023

Rettens dom i sag T-142/21 | Wizz Air Hungary mod Kommissionen (Blue Air: covid-19 og redningsstøtte)

Retten frifandt Kommissionen i det hele i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af Kommissionens afgørelse om godkendelse af Rumæniens støtte til luftfartsselskabet Blue Air i forbindelse med covid-19-pandemien

Den 18. august 2020 anmeldte Rumænien en støtteforanstaltning i form af et lån på ca. 62 130 000 EUR, med tillæg af subsidierede renter, til fordel for luftfartsselskabet Blue Air Aviation S.A. (herefter »Blue Air«) til Europa-Kommissionen.

Den omhandlede foranstaltning vedrørte to forskellige former for støtte, der hver især var baseret på to forskellige retsgrundlag, og som hver omfattede et bestemt støttebeløb. Den første støtteforanstaltning bestod af et lån på 28 290 000 EUR, der havde til formål at kompensere Blue Air for det tab, som Blue Air havde lidt direkte som følge af aflysningen eller omlægningen af selskabets flyvninger på grund af indførelsen af rejsebegrænsninger i forbindelse med covid-19-pandemien i perioden fra den 16. marts til den 30. juni 2020 (herefter »godtgørelsesforanstaltningen«). Den anden støtteforanstaltning vedrørte et lån på 33 840 000 EUR, som havde til formål delvist at dække Blue Airs akutte likviditetsbehov som følge af de store driftstab, som selskabet registrerede som følge af pandemien (herefter »redningsstøtten«).

Uden at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, der er foreskrevet i artikel 108, stk. 2, TEUF, konstaterede Kommissionen ved afgørelse af 20. august 2020 ¹, at den anmeldte foranstaltning udgjorde statsstøtte, og at de to dele heraf var forenelige med det indre marked. Således erklærede Kommissionen godtgørelsesforanstaltningen forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF ². Hvad angår redningsstøtten blev denne erklæret forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF ³, sammenholdt med rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (herefter »rammebestemmelserne«) ⁴.

Luftfartsselskabet Wizz Air Hungary Zrt. har anlagt et annulationssøgsmål til prøvelse af denne afgørelse, hvorved Rettens Tiende Udvidede Afdeling frifinder Kommissionen. Retten bekræfter ved sin dom Kommissionens analyse af den anmeldte foranstaltnings forenelighed med det indre marked.

Rettens bemærkninger

¹ Kommissionens afgørelse C(2020) 5830 final af 20.8.2020 om statsstøtte SA.57026 (2020/N) – Rumænien – covid-19: Støtte til Blue Air

² I henhold til denne bestemmelse er støtte, hvis formål er at afhjælpe skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, forenelig med det indre marked.

³ I henhold til denne bestemmelse kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, betragtes som forenelig med det indre marked.

⁴ Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT 2014, C 249, s. 1).

Retten forkaster i første række annullationsanbringendet om en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF. I denne henseende har sagsøgeren bl.a. foreholdt Kommissionen at have begået fejl i forbindelse med sin bedømmelse af den skade, som Blue Air havde lidt som følge af de rejsebegrænsninger, der blev indført i forbindelse med covid-19-pandemien.

På dette punkt minder Retten om, at det kun er de økonomiske skader, der direkte er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, der kan kompenseres i medfør af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF. Det følger heraf, at støtte, der kan overstige de tab, som modtagerne heraf har lidt, ikke henhører under artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF. Retten minder i øvrigt også om, at den skadevoldende begivenhed, som defineret i den anfægtede afgørelse, skal være den afgørende årsag til den skade, som støtten har til formål at afhjælpe, og skal være den direkte grund til skaden.

For at kunne erklære godtgørelsesforanstaltningen forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF påhviler det følgelig Kommissionen med særlig opmærksomhed at undersøge, om de rejsebegrænsninger, der blev indført i forbindelse med covid-19-pandemien, reelt udgjorde den afgørende årsag til den skade, som denne foranstaltning havde til formål at afhjælpe, eller om en del af denne skade tværtimod skyldtes Blue Airs allerede eksisterende vanskeligheder.

På baggrund af disse præciseringer forkaster Retten bl.a. sagsøgerens argument om, at Kommissionen – ved ikke at udelukke Blue Airs tab som følge af de allerede eksisterende vanskeligheder – havde overvurderet den af covid-19-pandemien forårsagede skade. Retten præciserer i denne forbindelse, at Kommissionen har sammenlignet Blue Airs reelle finansielle situation med et kontrafaktisk scenario, som ville have fundet sted uden de nævnte rejsebegrænsninger, og som tog hensyn til de forventede udgifter i 2020-budgettet i perioden fra den 16. marts til den 30. juni 2020. Med henblik på dette kontrafaktiske scenario tog Kommissionen hensyn til Blue Airs allerede før covid-19-pandemien eksisterende vanskeligheder. Da disse vanskeligheder ligeledes var afspejlet i Blue Airs faktiske resultater og derfor fremgik af de to scenarier, som Kommissionen havde sammenlignet, konkluderer Retten, at deres indvirkning var blevet neutraliseret ved beregningen af den skade, som Blue Air havde lidt som følge af de rejsebegrænsninger, der blev indført i forbindelse med covid-19-pandemien.

For det andet forkaster Retten annullationsanbringendet om en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, sammenholdt med rammebestemmelserne. I denne forbindelse gør sagsøgeren bl.a. gældende, at Kommissionen havde begået en fejl ved at fastslå, at redningsstøtten forfulgte et formål af fælles interesse som omhandlet i rammebestemmelsernes punkt 43.

Retten bemærker i denne sammenhæng, at det fremgår af rammebestemmelsernes punkt 43, at den anmeldte støtte for at kunne erklæres forenelig med det indre marked på grundlag af rammebestemmelserne skal forfølge et mål af fælles interesse, for så vidt som den skal sigte mod at forhindre sociale problemer eller afhjælpe markedssvigt. Dette bekræftes af rammebestemmelsernes punkt 44, hvorefter medlemsstaterne skal godtgøre, at den støttemodtagende virksomheds lukning sandsynligvis ville medføre alvorlige sociale problemer eller alvorlige markedssvigt, ved navnlig at påvise, at der er risiko for afbrydelse af en vigtig tjeneste, der er vanskelig at genetablere, og som vanskeligt vil kunne overtages af en konkurrent i stedet for støttemodtageren.

Hvad angår den vigtige karakter af den tjeneste, som Blue Air leverer, fremgår det imidlertid af Kommissionens afgørelse, at dette luftfartsselskab sikrede Rumæniens forbindelsesmuligheder ved at beflyve indenlandske og internationale flyforbindelser, samtidig med at det fokuserede på to specifikke kategorier af passagerer, hvis befordring i vidt omfang afhang af lavprisflyforbindelser, nemlig små lokale erhvervsdrivende og det rumænske samfund med bopæl uden for landet. Ifølge Kommissionen var Blue Airs flytjenester desuden vanskelige at genetablere, for så vidt som de andre lavprisluftfartsselskaber kun i ringe grad eller slet ikke var til stede på størstedelen af Blue Airs ruter, og Blue Air således havde en niche, som ikke blev udnyttet af andre lavprisflyselskaber på det rumænske marked.

Da ingen af de argumenter, som sagsøgeren har fremført, kan rejse tvivl om disse konstateringer, konkluderer

Retten, at Kommissionen med rette har fastslået, at der i tilfælde af Blue Airs udtræden af markedet forelå en konkret risiko for afbrydelse af visse passagerlufttransporttjenester, som blev anset for vigtige og vanskelige at genetablere under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag, således at den anmeldte støtte sigtede mod et mål af fælles interesse.

Da sagsøgerens øvrige anbringender ligeledes har vist sig at være ugrundede, frifinder Retten Kommissionen i det hele.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Følg Domstolen online!

